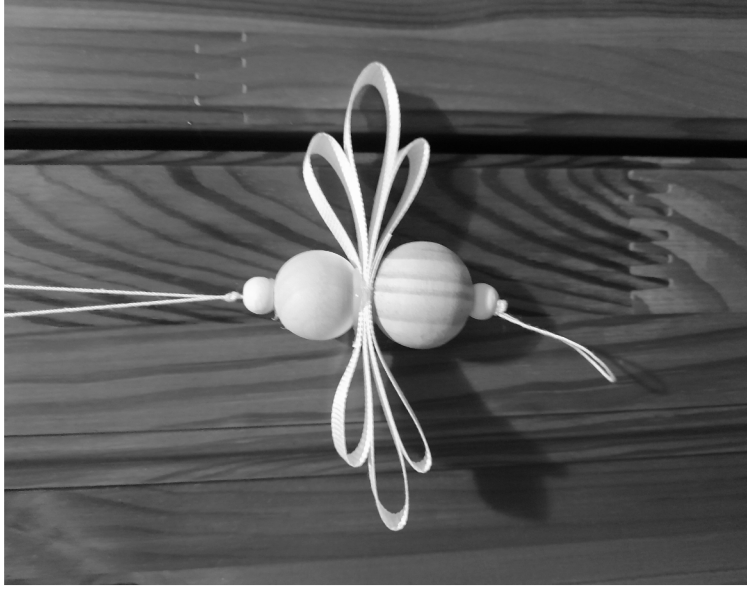

Hozzávalók:

- vastagabb cérna vagy vékonyabb fonal
- két kicsi fagolyó, egy 1,5 és egy 2 cm-es fagolyó
- selyemszalag
- ragasztópisztoly

Elkészítés:

1. A selyemszalagból meghajtjuk az angyal szárnyát és megragasztjuk.
2. A cérnát vagy a fonalat félbehajtjuk és csomót kötünk a végétől kb 2 cm-re.
3. A cérnára vagy a fonalra ráhúzzuk előbb az egyik kicsi fagolyót, majd a 2 cm-es fagolyót.
4. A cérnát vagy a fonalat kettévesszük és elhelyezzük közé a selyemszalagból készült szárnyat.
5. A cérnára vagy a fonalra ráhúzzuk a 1,5 cm-es fagolyót, illetve a másik kicsi fagolyót.
6. A kicsi fagolyó felett megcsomózzuk a cérnát vagy a fonalat.
7. A cérna vagy a fonal végére is csomót teszünk.

8. A két nagyobb fagolyó között ragasztópisztollyal rögzítjük a szárnyakat.
- Aldott adventi készülődést, kézműveskedést kívánok!

Dr. Németh Tamásné Schédl Tímea
rektori hivatalvezető, PRTA

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Felölös szerkesztő:
Márkus Mihály esperes

Szerkesztő:
Sárközi György Antal

Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.papitem@gmail.com

A címlap szövege magának vállalkozásunkat a címlap tartalmáért.

KÖNYV

Köszöntés

Kedves Olvasó!

Jócskán benne járunk már adventben, és ahogy telik az idő, mintha egyre gyorsulna is. Nagy a sürgős-forgás – bármilyen szinten nézzük is. Az előre gondoskodók már hetek óta tervezik a karácsonyi menüt, vásárolják az ajándékokat, készítik a dekorációt. A

TARTALOM

Tartalom

Igei üzenet

advent	2
karácsony	2
őév	3
újév	4
vízkereszt	5

Imádság

6

Múltunkból

6

Könyvajánló

8

Bizonyságtétel

9

Egyházmegyénk

10

Pannonia Reformata

11

Kreatív

12

gyülekezetekben egyre sűrűbben történnek a gyermekek próbái, mert ugye kell az a kis szereplés a gyerekektől Szenteste. Nemcsak hozzá tartozik karácsonyhoz (sok helyen és sokaknak már elképzelhetetlen nélkül az ünnep), de egyenesen ez nyitja meg.

Tehát sürgünk-forgunk, készülődünk. Várakozunk. De vajon a nagy rohanásban sikerül-e megérkezni? Nekünk karácsonyhoz és a karácsonynak hozzánk. Felszemen válaszolva: igen, mindenképp. De valójában a megérkezés: kegyelem.

Ha meg tudunk állni a Fiát értünk küldő Atya előtt, hátát tudunk adni – nem, nem a külsőségekért, hanem – a karácsony igazi csodájaért: a Jézusban hozzánk lehajoló szeretetért, az kegyelem.

Lapunk e mostani száma szeretné munkálni ezt – most is, mint mindig, hogy a kedves Olvasóknak biztossunk olyan olvasnivalókat az ünnepeink kapcsán, melyek a lelki életét segítik. De az aktív tevékenységet keresők is kaphatnak e lap-tól feladatot: fordítsák meg a lapot, és végezzék el a hátsó oldalon levő foglalkozást!

Aldott olvasást, áldott munkálkodást, áldott karácsonyt!

Füstös Gábor
szerkesztő

Ő előbb szeretett!

Textus: „Látom őt, de nem most, szemlélem, bár nincs közel. Csillag jön fel Járkóbból, jögar támad Izraelből.” 4Móz 24,17

Hajlamosak vagyunk elhiteni magunkkal, és a fogvasztói szemlélet is, melyet napjainkban élünk, elhíteti velünk, hogy az adventi idő, majd pedig a karácsony ünnepe rólunk szól. Azt gondoljuk, hogy körülötünk forog ilyenkor minden előkészület.

Az adventi idő azonban nem arra adatik, hogy mi legyünk annak középpontjában. Az igazi ünnepkészület nem a mi produktumunk. Az adventi várakozás teremketlen, ha csupán öncélú.

Advent a Jézus Krisztusban betelt idő, örökvényű tartalommal!

Az adventi idő Isten kegyelméből értünk, nekünk adatik!

Az adventi négy hétben legjobban megfogadjuk: napról-napra magunkra öltjük jobbik énünket, tüskéinkből visszább vezetünk.

szünk, szeretetre méltóbbak és szeretettel telibbek leszünk. Azonban a szeretet nem az, amit önmagunkból hozunk elő. Egyedül Isten képes a tökéletes szeretetre, és Ő képesíthet rá bennünket. Azért, mert Ő a szeretet! Azért, mert Ő előbb szeretett minket! S ez a sorrend megfordíthatatlan!

Isten szeretete kezdeményező szeretet! Isten szeretete nem érdemeink szerinti; nem emberi teljesítményünk függvénye, hanem a legnagyobb ajándék!

Isten szeretete örökkévaló, soha meg nem szűnő hűség és szövetség!

Adventben Isten ezzel a szeretettel közledik felénk, hogy oldjon minden feszültséget, indulatot, oszlasson minden ránk telepedő bizonytalanságot, kételyt, és bűnbánatra indítson.

Szálljunk alább, hogy Ő növekedhessen bennünk és általunk!

Vecsey Katalin
lelképásztor, Zirc

A kiszolgáltattott Szeretet!

Textus: „... megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel...” Fil 2,7a

Azon gondolkodtam el ennek az adventi időszaknak az elején, hogy mennyire kiszolgáltattott körülmények között történik Jézus Krisztus születése. Mindenki kiszolgáltattott helyzetben van. Mária, aki a születés előtt kevéssel még azt sem tudja, hol hozza világra elsőszülött gyermekét, Jó-

Egy 17. századi úrasztali boros kupa üzenete

Nemcsak a mai korra jellemző, hogy mindenről mindent tudni akarunk, mindent tudományosan meg akarunk magyarázni. Régen is így volt ez. Különösen igaz ez a Bibliában leírtakra, amelyet minden korban igyekszünk tudományosan alátámasztani vagy megcáfolni. A 17. században például nagy divatja volt a bibliai események időszámításának, például megállapítani a teremtés időpontját, és ahhoz képest kiszámolni Jézus születésének időpontját. Ennek a Kolozsvárról származó, aranyozott vörösréz boros kupának a feliratai éppen erről tanúskodnak.

A kupa egyértelműen úrasztali használatra készült, ezt mutatja a tetején lévő görög/latin felirat: Jézus Krisztus a világ megmentője. A fedelének belső oldalán pedig a következőket olvashatjuk: „CHRISTUS IST NACH ERSCHAFFUNG DER WELT IM 3963 IAR AM 24 DECEMBRIS IN DER NACHT IM 42 IAR OCTAVIANI AUGUSTO GEBOREN UND IM 34 IAR SEINES ALTERS AM 25 MARTZI IM 18 IAR TIBERI TZU IERUSALEM GEMARTERT UND GEDOEDET WORDEN” A német felirat jelentése: Krisztus a világ teremtése utáni 3963. évben, december 24-én éjjel született, Octavianus Augustus uralkodásának 42. évében; és élete 34. évében, Tiberius uralkodásának 18. évében, március 25-én Jeruzsálemben megkínztatott és megöletett.

Külön tanulmányt érdemelné, hogyan számították ki a teremtés időpontját, de számunkra most sokkal fontosabb az az üzenet, amit ezekből a feliratokból karácsonyi ünnepelésünkhöz kiolvashatunk: Jézus valóságosan megszületett erre a világra, és Ő a világ megmentője! És erről mi sem tanúskodhat szebben, mint az, hogy egy olyan kupán olvashatóak, amelyet az úrvacsoránál használtak eleink. Arra hívja fel ez a figyelmünket, hogy ne felejtjük el, hogy Jézus születésekor a világ megváltozta érkezett közénk. Nem egy csatlád létszámának bővülését ünnepeljük, egy új gyermek érkezését, hanem a testté lett Igét, az Isten Fiát, aki szenvedésével és halálával meghozta nekünk a kegyelmet és az örök életet.

Fiüstös Gáborné
múzeumi munkatárs
Pannónia Reformata Múzeum

Tisztelt Olvasó!

A 2025. esztendő is sok örömet és áldást hozott Egyházmegyéink életében.

Lelkésztestvérekkel gyarapodott a megye: Szabó Natália és Roboz Péter érkeztek szolgálatra Győrszemere és Pázmánd-falu-Győrságra. Két nyugdíjba menő lelkes testvérünk életéért adhatunk halált: Eszlinger András Adásztevel-Homokbödöge-Nagygyimótról, Baráth Julianna Nyárád-Pápadereske-Nemesszalókról elköszönve kezdhetne meg megérdemelt nyugdíjas éveit. Két gyülekezetben lelkes választás volt, további kettőben pedig az év végén, vagy a következő év elején lesz egyházközségi választói közgyűlés. Nemesgörszönyben és Takácsin már a megválasztott lelkipásztor szolgál, míg Tapolcafőn és Adorjánházán is már kitűzésre került a választás időpontja.

Hálás vagyok azért, hogy a lelkesek egy részével és házastársainkkal részt vehettünk egy ausztriai kiránduláson, ahol meglátogattuk a Schönbrunni kastélyt és délután a Myra-vízeséseket néztük meg. A lelkesek közül 16-an vettek részt novemberben lelkesi csendesnapunkon a Silóám Missziói Otthonban.

Hálásak lehetünk Istennek azért a szeretetért, amivel hordozta Egyházmegyéinket.

Az esperesi ciklus ötödik évében is Isten útján járva tapasztaltuk meg Isten áldását. Külön szeretném kiemelni egyházmegyei missziós napunkat, amelynek fő célja, a közösségek találkozása megmutatta, hogy szükség van erre az alkalomra. Mindazok, akik részt vettek a második missziós napon, átérték, mennyire erősíti hitünket, elköteleződésünket egy-egy beszélgetés, az imaséta elgondolkoztató állomásai, a közös istentisztelet, vagy éppen egy előadás. Milyen jó meghallgatni a fiatalok előadásait, és jó látni gyermekeinket, ahogy felhőtlenül játszanak. Szeretném, ha a missziós nap hagyományá válna megyénkben. Imádkozzunk azért, hogy a következő években is meg tudjuk szervezni ezt a fontos találkozót.

Isten áldja meg 2025 adventjét, és adjon Krisztusra rácsodálkozó, Isten szeretetével betöltekező karácsonyi ünnepeket mindannyiunknak.

Márkus Mihály

esperes

zott meg az Úr, s mindegyiknél arra vágytam, hogy bensőséges, csodálatos élmény lehessen számunkra a születés, és az azt követő időszak. Kizárólag egymásra figyelve, az aranyórát együtt töltve, csendben, hálaadással a szívünkben, kizárva a külvilágot. S közben mit látunk Betlehemben? Mária tulajdonképpen vadidegenekkel oszítja meg a születés utáni első pillanatokát. Megengedi, hogy belépjenek az idegen férfiak abba a térbe, mely – mi azt gondolnánk – hogy csak az övé. Pásztorok, Napkeleti bölcsek, teljesen idegenek érkeznek a jászolhoz. Igen, mert ennél a jászolnál mindeki számára van hely. Micsoda örömhír! Ez az a hely, ahol egyszerre van jelen a kiszolgáltatottság és a bensőséges Szeretet.

Év végi hálaadás

Textus: „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!” Zsolt 136,1

A naptári év utolsó napja mindig arra készítet bennünket, hogy visszapillantjunk a mögöttünk hagyott évre. Ilyenkor összegyűnk sok mindent. Számba vesszük az elért eredményeket, és végig gondoljuk, hogy mi mindent éltünk át egyénileg, családjainkban vagy akár gyülekezetünk közösségében. Nem mindegy azonban, hogy milyen lelkiállattal tesszük mindezt. Engedjünk most a zsoltáros kérésének! Vegyük észre mi is, hogy az Isten milyen jó volt hozzánk! Ő a mi Gondviselő mennyei Édesatyánk, aki 2025-ben is velünk volt. S ne keslekedjünk ezért a jóságért, ezért a gondviselésért hálát adni neki!

Mert Jézusnak így kellett megérkeznie erre a földre. Ezt kapta feladatként. Kiszolgálhatta lenni a legnagyobb Szeretetnek. Jézus maga volt a Szeretet, és odaadta magát értünk. Mert ilyen az igazi szeretet, ami re szüksége van mindannyiunknak. Jézus Krisztus értünk született, és vált elérhetővé mindannyiunk számára. Csakis így, kiszolgáltatva születet igazán bensőséges, lelki kapcsolat, és szeretetteljes együttlét a mi számunkra is, mind Jézus Krisztussal, mind embertársainkkal. Kívánom, hogy éljük át ennek a kiszolgáltatott, de bensőséges Szeretetnek a valóságát ezen a karácsonyon. Ámen.

Szabó Natália

helyettes lelkész, Győrszemere

Hálát adhatunk, és adjunk is hálát mindenknek előrt azért, hogy ebben az évben is Igét hallgathattunk! Hálát adhatunk azért is, hogy volt élelmünk és ruházatunk, volt fedél a fejünk felett! Hálát adhatunk, hogy volt napsütés és volt csapadék, volt termés földjeinken! Hálát adhatunk az életért, a szeretteinkért, és ha elvesztettük valamely számunkra kedves családtagunkat vagy barátunkat, akkor hálát adhatunk az ő életükért, azért az időszakért, amit velük töltöttünk, s azokért az ajándékokért, amiket öbennük és általuk kaphattunk, amíg köztünk voltak. Mint ahogy azért is, hogy a gyász idején Urunk vigasztalt, be- tegségeinkből ő gyógyított meg.

Az Úr Isten jósága mindenben felfedezhető, és ez hálaadásra kell, hogy késztes-

sen. Ne felejts el hálát adni Istennek, mert mid van, amit ne Tőle kaptál volna. Őt illeti minden hálánk. Mert amit emberektől kaptunk, azt is Ő engedte meg, tehát közvetve Őtőle jött minden. Tőle kaptuk az életünket, a teremtetett világunkat, a szereteteinket, a szellemi, a lelki és az anyagi javainkat, és mindenekfelett: az Ő szent Fiát: és Őáltala a megváltásunk csodáját.

Eszteendő utolsó napján, vegyük észre, hogy milyen jó (volt) hozzánk a mi Urunk, és ha észrevettük, teljen meg hálával a szívünk, és szóljalon meg a hálaadás az imádáságainkban.

S azután azzal a boldog reménységgel lépünk át a következő, 2026-os esztendőbe, hogy ez nem csak a múltban volt így, de a jövőben is így lesz, mert „örökké tart az Isten szeretete irántunk.” Ámen!

Roboz Péter
helyettes lelkész, Pázmándfalu-Gyórság

Most egy másik ézsaiási Ige lett üzenetté a részemre. „Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet: így szól Istenetek” Ézsaiás 40,1 Jézussal lehet vigasztalódni, mert neki hatalma van, nem csak vigasztal, hanem megvigasztal! Ő az, aki megsebez, de be is kötöz. Ilyenkor csak Isten szava tud segíteni. Tudom, hogy kinek hiszek, tudom, hogy jó terve van az életemmel, nem romlás, hanem reményteljes jövőt készített számunkra.

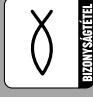

Isten nélkül hiábavaló minden

Textus: „Most tehát, akik azt mondjátok: „Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyereséget szerzünk”, azt sem tudjátok, mit hoz a holnap. Mert a ti éleetek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik. Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja, akkor élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.” Jak 4,13-15

Társadalmi mintáinkhoz tartozik, hogy ha évet váltunk, akkor új tervekkel állunk elő, és sok esetben meg akarjuk változtatni radikálisan az életünket. Van, aki az emberei kapcsolatait szeretné helyrehozni, van, aki a testi, lelki egészségére akar koncentrálni. Lehet, hogy izgalmasabb életre várnánk. Lehet, hogy új helyre akarunk költözni. Honnan jönnek ezek a szándékok? Zavar minket a sok nyári Facebook fotó, amikor mindenki jól néz ki és a horvát tengerpartról integet, mintha teljesen

dása, a kiüresedés felé tart. Képessé kell válnunk a szeretetre ahhoz, hogy a szavakon, a tárgyakon túllássunk. Valamit el kell hagynunk, valamit ki kell tennünk a lelkünkől, hogy Isten teljes, önmagát megüresítő szeretetét befogadhasuk kará-

Adventi gondolataim

Nagyon szeretem az adventet, Jézus várásának idejét. Nem az óriító vásárlási forgatagot, nem a túlzott díszkivilágítást, a bevásárlóközpontban egész nap zúgó zenét, hanem a Bibliában olvasható gyönyörű ígéreteket, például:

„Egy gyermek adatik nekünk, fiú adatik nekünk és uralom az ő vállán lesz.” Ézs 9,6 „Örülj nagyon Sion leánya, örvendezz Jeruzsálem leánya! Íme jön neked a te királyod” Zak 9,9

Igen, a legnagyobb csoda a világon, hogy Megváltó, hogy Szabadító jött el erre a Földre, és valóságos, örökös megoldást hozott az emberiség számára. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy én ezt fiatalon megérthettem, hogy úgy élhetem az életemet, hogy tudatosan Jézust várom vissza, állandó adventben, készenlétben lehetek. Minden évben más ígéret válik hangsúlyossá számomra. Az idei év életem talán legnehezebb, legfájdóbb várakozása. Fél évvel ezelőtt koporsó mellett kellett megállnom, eltemettem 44 éves fiamat. Kemény, szenvedéssel, fájdalommal teli másfél év után az Úr hazahívta. Tudom, hogy a legjobb helyen, Isten országában él tovább, de mégis nagyon fáj, nagyon hiányzik.

csonykor. Ezen az úton lépkedhetünk előre e kötet segítségével.” (5-6 oldalak.)

Szeretettel ajánljuk Testvéreink figyelmébe ezt az adventi elcsendesedésünket segítő könyvecskét!

Sárközi Gergely Antal

is tudunk boldogok lenni.

Jézus azt mondja: „annak örüljetek, hogy a nevetek fel van írva a mennyben”. Köszönöm a mindig közellevő Jézusnak, hogy lehetővé tette számunkra az üdvösséget, aminél nagyobb ajándék nincs! Mindig vele élni itt-e földi létben és majd egykor egy csodálatos, soha el nem múló dicsőségben. Köszönöm, hogy várhatlak. „Jövel Uram Jézus!” Ámen!

Simon Erviné
Dudar

Fekete Ágnes: 4 hét

Kálvin Kiadó, Budapest, 2018

Azt hiszem, abban mindannyian egyet értünk, hogy advent idején csendre van szükségünk – elcsendesedésre, hogy kizárva a külvilág zaját, valóban csak az Úr Jézusra figyelhessünk.

Ebben segíthet bennünket Fekete Ágnes lelkipásztor kötete, melynek címe: 4 hét. Adventi gondolatok. A kötet 86 hasznos oldalt tartalmaz, benne összesen 28 adventi napra való lelki úttravalóval. A könyvecske sikerét alighanem jól mutatja, hogy a 2015-ös első kiadást 2018-ban újranyomták, hogy jusson még sokaknak belőle.

Fekete Ágnes 33 évig teljesített lelkipásztori szolgálatot, ebből 21 évig a Kossuth Rádiónál is dolgozott, ahol a református egyház felőrárs műsorának volt főszerkesztője. Számára egész életében különösen fontos volt az imádság és a liturgia, így talán nem véletlen, hogy Liturgia és idő címmel írta meg doktori értekezését, illetve több kötete is megjelent: 40 nap címmel a böjti időszakra készített napi áhítatokat, Rádióhéjban 1-2. kötetekben a rádiós ígéhirdetéseiből olvashatunk válogatást.

Fekete Ágnes ma férjével együtt egy kisházi gyümöcsfeldolgozó műhely vezetője, de ahogyan aktív lelkipásztori szolgálatában, úgy most is rendkívül fontos számára az, hogy másokat is az Úrhoz vezessen – akár ilyen különös módon, egy könyv olvasása közben.

Adventi elcsöndesedésünkben, a várakozás idején, az Úrhoz fordulásunkban hasznos segítség lehet mindannyiunk számára ez a könyv.

„Advent másik neve ezért is kishőjt. Nagyhojt mintájára ilyenkor is lemondásokkal készültek az emberek az ünnepre. A 6. században Szent Márton ünnepétől az Úr születése ünnepéig tartott. [...] Manapság elég nehéz a karácsonyi időszakban lemondásról beszélni, hiszen az ünnep felé haladva egyre nagyobb a

csillogás, egyre több ember tolong a boltokban, és az út nem az elcsendesedés felé tart. Ez a kötet éppen abban szeretne segíteni, hogy ha nem is tudjuk a konzumvilág folyamatait megakadályozni, legalább elinduljon bennünk egy másik irány is – a szívünk mélyén. Kishőjt igazi útja nem a szeretet befogadása felé, hanem a szeretet befoga-

már megfizettek, és bizonyos számára az örök élet és a Mennyei hajlékba való megérkezés, történjen ez ma és hirtelen, vagy százezeren és tisztes öregségben.

Jó tehát a keresztyéneknek is tervezniük. Jó, ha az ideai év elején is számba vesszük céljainkat, és tisztázzuk, hova akarjuk helyezni életenergiáinkat. „Velem vándorol Utamon Jézus, gond és félelem el nem ér.” Így bátorít minket szép énekünk. Érde-

mes és csak Vele érdemes ebbe az évbe belevágni. Lássuk meg a társakat hozzá! Vegyük észre magunk mellett keresztyén testvéreinket, vegyük észre magunk mellett a jóakarató embereket és a lehetőségeket, amikkel élhetünk. Adjunk hálát minden nap, hogy az Ő országát építhetjük és Róla tehetünk bizonyosságot. Ámen.

Dr. Balikó Zoltán
docens, PRITA

A kánai jel üzenete

Textus: Jn 2,1–11

János evangéliuma szerint Jézus első csodája nem a szenvedés enyhítéséhez, hanem egy menyegző öröméhez kapcsolódik. A bor hiánya nem életveszély, de amikor Jézus megszűnteti ezt a hiányt, abban jel ragyog fel: így mutatja meg, hogy eljövetele az emberi élet örömét és szépségét teszi teljessé. A menyegző a szeretet szövetségének ünnepe, és Jézus jelenléte azt hirdeti, hogy Isten újra szövetséget köt az emberrel – olyat, amelyben a szeretet és a hűség lesz az élet alapja.

A történetben szereplő kövedrek eredetileg a törvény szerinti megtisztulás eszközei voltak. Jézus mégis ezeket állítja szolgálatába: azt parancsolja, hogy töltsék meg őket vízzel, és a beléjük töltött víz az Ő szavára borrá változik. A szigor helyére az öröm kerül; a kötöttség helyett a szabadság tagassága nyílik meg. A kánai csoda így nem csupán egy ünnep megmentése,

hanem annak jele, hogy Isten országát a kegyelem tagassága határozza meg.

A bőség is fontos üzenet. Jézus nem kevés bort ad, hanem bőségesen – többet, mint amennyire szükség lenne. Ez a túladás az evangélium sajátossága: Isten nem szűkösen, hanem bőkezűen ajándékozik. A kenyérszaporításnál kosarak telnek meg, a csodálatos halfogságnál a hálók szakadoznak. A kánai menyegzőben az isteni bőség először ragyog fel: azt hirdeti, hogy aki Krisztus közelében él, annak életében nem a hiány az utolsó szó.

Vízkereszt ünnepe ezért a beteljesedett szövetség, az öröm és a bőség ünnepe. A kánai csoda arra mutat rá, hogy Krisztus jelenlétében az ember élete kitágul, megélik fénnel és reménnyel. Ahol Ő jelen van, ott a mindennapok terhei között is helye van az örömezésnek; ott a szűkös helyzetek sem maradnak Isten nélkül; ott az ember újra és újra megtapasztalja a kegyelem túláradó ajándékait. Ámen.

Dr. Barta Zsolt
lelkipásztor, Sopron
docens, PRITA

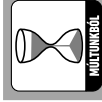

Imádság

*Mennyei Édesatyánk! Köszönjük Neked az Adventi időszakot! Köszönjük, hogy már a bűnesetkor megígérted, hogy elküldöd Fia-
dat, aki a kígyó fejére tapos. Áldott légy, hogy Jézus eljött és megváltott minket.
Olyan jó tudni, hogy szeretsz minket és életünkre igent mondtál. Olyan jó Veled léle-
ben újra és újra találkozni. Vágyunk a Veled való találkozásban lelkileg felülmúlni, meg-
újulni, hitünkben megerősödni. Add, Urunk, hogy az adventi készülődésben el ne*

*felejsünk a lelkiekkel törődni. Ne sodród-
junk el az ünnepi készülődésben mellőled!
Kérünk, hogy szívémben Te teremts cse-
dességet, hogy azt Neked készítsük el. For-
máld életünket, hogy szívünk, életvitelünk,
lelkünk, testünk Téged kövessen, ajkunk té-
ged dicsérjen! Köszönjük az ünnep csodá-
ját, és hogy a te néped lehetünk! Ámen*

Sándor Levente
I. évf. teol. hallgató, PRTA

150 éve választották újra esperessé Stettner Ignácot

A Pápai Református Egyházmegye esze-
seinek sorában ott találjuk Stettner Ignácot
is, aki mindössze öt évig volt egyházmegye-
gyénk esperese, s talán éppen ez az, ami
miatt neve mára már sajnos kevésbé közis-
mert az egyházmegyében. Esperesi újravá-
lasztásának 150. évfordulóján ismerjük
meg a kalandos életű egyházkormányzót.

Stettner Ignác 1814. február 17-én szüle-
tett Szentkirályszabadján. Szülei nemes
Stettner Lajos táblabíró és Osvald Mária
voltak. Nevét feltehetően egyik keresztap-
ja, Esztergomi Ignác táblabíró után kapta.
A házaspárnak tizennégy gyermeke között
Ignác a negyedik volt a sorban. Édesanyja
révén Osvald Zsigmondnak, a pápai egy-
házmegye egykori gondnokának volt az
unokája.

Tanulmányait Pápán végezte 1821-1837
között a Pápai Református Kollégium kebelé-

március 17-ével Takácsiba került lelkésznek,
megpróbáltatásai még nem értek véget, hi-
szen még azon az őszön letartóztatták és
több hónapig fogságban tartották. Jóllehet a
nyáradiak már 1854-ben – apósa halála után
– megválasztották lelkészüknek, de a hivata-
los jóváhagyást csak évekkel később, 1858-
ban kapták meg. Ekkor ért véget takácsi lelki-
pásztori szolgálata, s kezdődött el a nyáradi.
A kiegyezést követően az egykori tábori
lelkipásztor helyzete is könnyebbé vált, s
így az egyházi ranglétrán már előbbre tu-
dott jutni.

A Pápai Református Egyházmegye kö-
zössége Széki Béla pápai lelkipásztor halá-
la után öt választotta meg esperesének, így
majdnem két cikluson keresztül töltötte be
a hivatalát: először 1872-1875 között, majd
újraválasztása után 1875-től 1877-ig. Újra-
választása idején láthatóan az egyházmegye
bizalmát élvezte, Liszkai József
ellenében igen magas főlénnnyel győzött (el-
lenfele, Liszkai József mindössze 1 szava-
zatot kapott, míg ő 23-at), így az akkori
törvények szerint 3 évre újra az egyházmegye
esperese lett. Előrehaladott korára te-
kintettel azonban nem tudta végigvinni a
ciklust, ezért lemondott hivataláról, aho-
gyan erről az egyházmegyei közgyűlési
jegyzőkönyv tájékoztat bennünket: „*Espe-
res ur, közel 5 évig erély s buzgalommal vitt
esperesi hivataláról — előhaladott korát
hozván fel okul — végleg leköszönt. E vá-
ratlan lemondás csak nehezen, a gyűlés
tagjainak egyhangú, több ízben — de siker-
telenül — megújított kérése után, de akkor
is mély sajnálattal, s hivatali érdemeinek
elismerése s jegyzőkönyvíleg megörökítése*

*mellett fogdatott el; megkérve őt, hogy
utódjáig az esperesi hivatalt vinni méltóz-
tassék, mit meg is ígért.”* Az esperesi szék-
ben utóda Bartalos Mihály nagypirítii
lelkipásztor lett, aki 1883-ig töltötte be hi-
vatalát.

Kecskeméthy Vas Jenő lelkipásztor a
szentelésekor jegyezte fel Stettner Ignáccal
kapcsolatban a következőt: „*Mind esze-
sem, nagytiszteletű Stettner Ignác ur mind
főnököm, tiszteletes Szabó István ur mind
peldájokkal, mind szívet, lelket megnyerő
jóságukkal iparkodtak megkedveltetni ve-
lem a papi pályát, és a pápai egyházmegye
levegőjét.”*

Lelkipásztori szolgálatának ötvenéves
jubileumán, 1891-ben a Dunántúli Protes-
táns Lapban életútjáról cikket jelentettek
meg, melyben a már előrehaladott korú, de
hivatalában hűségesen helytálló, akkor
már 77 éves lelkipásztorról így írtak: „*Ma
is az olvasás képezi fő gyönyörűségét, s egy-
házi teendőktől szabad idejében, mert eze-
ket még mindig maga végzi, jó neje és
könyvei társaságában lel szórakozást.”*

Stettner Ignác 1892-ben vonult nyuga-
lomba, majd Pápára költözött. A békés
nyugdíjas éveket nem sokáig élvezhette:
1896-ban hunyt el, éppen március 15-én.
Sírja mind a mai napig megtalálható a pá-
pai Alsóvárosi temetőben.

Esperessé történő újraválasztásának
150 éves évfordulóján emlékezünk egyház-
megyénk egyik kivételes, de elfeledett es-
peresére. Emléke legyen áldott!

Dr. Sárközi Gergely Antal
ref. lelkipásztor (Noszlop és vidéke)
teológiai tanár, PRTA
levéltári munkatárs, DREL